

De 3 skandinaviske Landes Komiteer forhandler f. T. om Ansættelse af en Fællesinspektør, der kan ordne og lede det praktiske Arbejde i Norden.

I senere Artikler skal vi nærmere belyse den hvide Slavehandel og Kampen imod den.

Kvindernes Værnepligt?

Jeg har desværre først i Dag læst dette Blads Nr. 17 (6. Oktbr.), hvori der refereres et Foredrag, Fru Jutta Bøjsen-Møller holdt ved Levring Højskoles Efteraarsmøde. Er Referatet rigtigt, skal Fru B.-M. have udtalt det Ønske, „at Kvinderne *samtidig**) med, at de erholdt Stemmeret, ved Lov maatte blive underkastet en Slags Værnepligt paa den Maade, at de unge Kvinder i en vis Alder *skulde***) lære Sygepleje; det vilde ogsaa gavne Landet i Fredstider.“

Det fremgaar ikke heraf, hvilken Stemmeret Fruen tænker paa, men det maa vel være den politiske; thi vi har alt længe — vel altid — ydet, hvad der er tilstrækkeligt til at skaffe Mændene den kommunale Valgret.

Det undrer mig højlig, at Fru B.-M. kan ønske, at samtidig med at vi fik politisk Stemmeret, skulde Mændene udstede en Lov, der paalægger alene Kvinder en fremtidig Pligt.

Dansk Kvindesamfunds Program er jo netop at forhindre, at flere Særlove angaaende Kvinder udstedes af Mænd alene. Muligvis vil Kvinder, naar de først sidder i den lovgivende Forsamling, hverken stemme for Værnepligt for Mænd eller Kvinder. At Stemningen hos Mænd mere og mere gaar henimod alvorligt at ønske Krigen afskaffet, vil ingen nægte — og saa bliver der vel ikke mere Militær, end at det kan lønnes som et Arbejde; herved vil undgaas, at Borgerne rives fra deres Erhverv for at være Soldater. Desuden, mange Kvinder, og bl. dem Fru B.—M. har selv sagt, at Kvinderne afljener deres Værnepligt saa godt som nogen, nemlig naar de føder Børn til Verden. Statistiken siges at oplyse, at der dør flere Kvinder i Barselseng, end der dør Mænd paa Valpladsen, og af Invalidere findes der vist flere efter de førstes Værnepligt, end efter de sidstes, saa det er en misforstaaet Ædelmodighed, naar Kvinder selv byder sig frem til nye Pligter. Foreløbig mener jeg, at vi egentlig kun mangler Rettighederne. Jeg

foreslaar i al Fald indtrængende en Tilføjelse til den Lov, Fru B.—M. ønsker sig: samme Krav til Mænd som til Kvinder; det har den lille Fordel fremfor Fru B.—M.s Forslag at det er retfærdigere, og det stemmer bedre med Dansk Kvindesamfunds Program.

Og dertil, mon Landet vilde sætte Pris paa at faa et militært Budget til, nemlig til den kvindelige Hær af Sygeplejersker? For lige saa lidt som Soldater kan uddannes uden store Udgifter, lige saa lidt kan alle Landets Kvinder uddannes til Sygeplejersker uden tilsvarende Udgifter.

Og hvad om Kvinder i vor sportselskende Tid foretrak den meget sundere militære Uddannelse for en Sygeplejeuddannelse?

Nej, skal der anvendes Midler til Sygeplejen, vilde det bestemt være bedre at bruge dem til at forøge Antallet af faste Sygeplejersker, saaledes at der ved Hospitaler og Sygehuse, (hvor de nu slides op før Tiden) blev 3 for hver 2 — og derved bringe den store Dødelighed blandt dem ned.

Fru B.-M.'s Tanke har jeg allerede i 1888 udførligt imødegaaet i Tilskueren.

Johanne Krebs.

Fra Kredsene.

Koldingkredsen.

Fredag d. 3. November 1905 afholdt Koldingkredsen sit 2. Medlemsmøde i den højere Almenskole. Lærerinde Frk. Elisabeth Lorentsen, Kredsens Sekretær, indledede en Forhandling over Emnet: „Skal Udtrykket „underdanig“ og det Skriftsted, hvori det staar, fjernes af Vielsesritualet?“ hun gav en kort Oversigt over Striden i Dansk Kirketidende angaaende dette Emne og opfordrede Medlemmerne til at tage Stilling til dette Spørgsmaal, da det allerede før Koldingkredsens Stiftelse var behandlet i alle Kredse, og en „Meningsstilkendegivelse“ i den Retning af Fællesmødet indsendt til det kirkelige Udvalg. Flere Medlemmer fandt Ordet mere unyttigt end egentlig skadeligt; men man vedtog dog sluttelig enstemmig at ønske Ordet fjernet af Vielsesritualet. — I Tilslutning til den første Forhandling udtalte en Del Medlemmer paa given Foranledning, at ihvorvel de var enige med Fru Stampe Feddersen i Ønsket om Fjernelsen af det omstridte Ord i Vielsesritualet, saa kunde de dog ikke være enige med hende i alle Punkter i hendes Motivering i Artiklen i Dansk Kirketidende Nr. 37. Man kunde navnlig ikke slutte sig til den af Fruen omtalte Forargelse

*) Udh. af mig.

**) Udh. i Bladet.